AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

MULTATULI.

Terwijl in den vreemde standbeelden worden opgericht voor de mannen der vrije gedachte slaat men in Nederland de hand aan een monument, dat wel niet in marmer of brons op plein of markt prijkte, maar dat voor een kampioen der vrije gedachte was opgericht in menig hart, dat hem aanbad. Die kampioen is Eduard Douwes Dekker meer bekend onder zijn schrijversnaam Multatuli. Over hem is in den laatsten tijd in Nederland de vierschaar gespannen en duizenden zijner vereerders hebben het moeten aanhooren, dat hun meester gevonnisd is. Dat vonnis heeft veler oog doen opengaan: diep vernederende onthullingen hebben menigeen van een geliefkoosde illusie beroofd. Dr. Swart Abrahamz, de heer R. A. Van Sandick, dr. Jan Ten Brink en de heer Th. Van Hoogenstraten hebben respectievelijk in de *Gids*, de *Vragen des Tijds*, de *Haagsche stemmen* en in de *Katholiek* hun oordeel over Multatuli uitgesproken. Wij willen trachten hun uitspraken in 't kort sammen te vatten.

Eduard Douwes Dekker werd in 1820 te Amsterdam geboren. Hij genoot een betrekkelijk bekrompen wetenschappelijke opvoeding: hij bezocht een school van gewoon lager onderwijs en woonde daarna vrij ongeregeld de lessen bij op een paar der lagere klassen van een gymnasium. Op ongeveer twintigjarigen leeftijd vertrok hij naar Indië, waar hij zijn loopbaan als ondergeschikt ambtenaar begon. Douwes Dekker was *neurasthenicus*. Als „belast" zenuwlijder ter wereld gekomen, is hij dat zijn geheele leven gebleven. In Indië ontwikkelde die kwaal zich zeer sterk en verergerde zoodanig, dat de gewone functiën van het hersenleven bij hem geheel werden verstoord. Jammerlijke gevolgen sproten hieruit voort. Een sterke fantasie bij weinig wilskracht leidden tot volkomen valsche voorstellingen, grootheidswaanzin, „een sleependen intermitteerende exaltatietoestand met tijdelijke verheffingen en perioden van uitputting." Hij begon te leven geheel onder den invloed van grillen, van „stemmingen," die langzamerhand overgingen in zijn karakter en dat stempelden. In zijn daden sprak zich dit uit. Zijn ambtenaarsloopbaan ging daarom met horten en stooten. Nu in deze dan in gene betrekking vindt men hem ook meermalen op nonactiviteit gesteld. „Hij was bekwaam, vlug, gewillig, arbeidzaam maar hij was lastig en erg lastig ook" en werd daardoor dikwerf onbruikbaar. Veel werd echter door de vingers gezien, wijl zijn vlugheid van werken voor hem pleitte en er in dien tijd weinig wel onderwezen en bekwame ambtenaren in Indië waren. Doch dit laatste was juist de oorzaak dat hij zich overal de meerdere gevoelde; dat hij zich voor een eenig en onvertroffen genie begon te houden; dat hij eindigde met te vervallen in volslagen grootheidswaanzin.

Het kon niet anders of in zulk een toestand moest het tusschen hem en zijn superieuren, op wie hij met medelijden neerzag, tot een uitbarsting komen. Bleef het aanvankelijk bij kleine onaangenaamheden, later kwamen grootere tot eindelijk de dwaze daad volgde, die hem en zijn gezin tot den bedelstaf bracht. Aan een terechtwijzing, die hij bij kabinetsmissive ontving en waarbij hij verplaatst werd, wenschte hij zich niet te onderwerpen maar nam in dolle drift zijn ontslag.

Onder die omstandigheden werd de *Max Havelaar* geboren. De Max Havelaar! Wie heeft het niet verslonden dat in onvergelijkelijk schoone taal geschreven werk, dat bij zijn verschijning "een rilling deed gaan over geheel Nederland?" Wie werd niet met bewondering, met liefde zelfs vervuld voor de man tot wien de arme bestolen en mishandelde inwoners van Lebak hun toevlucht namen en bij wien zij overvloedige hulp en herstel van onrecht vonden? Wie gloeide niet van haat tegen een Regeering die zulk een man voor zulke daden wreedaardig uit zijn betrekking stiet? Voorwaar indien dit boek waarheid bevatte, dan verdiende Douwes Dekker — want hij is Max Havelaar in wiens persoon hij zich voor het oog van geheel Nederland op een verheven voetstuk plaats — daarom alleen de vereerende bewondering van ieder. Indien dit boek waarheid bevatte, zeggen wij. Maar nu komt de heer Van Sandich met de stukken in de hand aantoonen, dat alles wat hij ons heeft medegedeeld omtrent de "wijze, waarop hij zelf de inlandsche bevolking van Lebak zou zijn te hulp gekomen tegen de willekeur harer hoofden, geheel verzonnen" is. Nu wijst prof. J. Ten Brink er op dat Saïdjah en Adinda geen Soendaneezen, maar eer teergevoelige Roodhuiden waren; dat de beroemde redevoering, "doorgeurd met de bloem der hebreeuwsche profeten" onmogelijk voor de hoofden van Lebak kan gehouden zijn. Maar waar blijft dan de liefde voor de waarheid in Douwes Dekker, die zich zoo gaarne "strijder voor het recht der waarheid" noemde. Die voor de waarheid strijdt, versmaadt het wapen der logen.

(*Wordt vervolgd.*)

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Curaçao 28 September 1889.

Dinsdag l. l. was het voor de Katholieken van Otrabanda feest. De Hoogeerw. Pastoor der parochie Mgr. B. Th. Frederiks herdacht op dien dag, dat hij voor 40 jaren de H. Priesterwijding ontving. Menigvuldige blijken van belangstelling mocht de Hoogeerw. jubelaris op dien dag ontvangen. Dit bleek vooral op den morgen van den feestdag, toen de St. Anna Kerk opgevuld was met geloovigen, die in de solemneele H. Mis, welke door den feesteling gecelebreerd werd, hunne gebeden kwamen storten voor den Algoede, om Hem te danken voor het geluk aan hun Herder geschonken en tevens genade af te smeeken, dat hij nog vele jaren hun geestelijke leidsman moge zijn! Met die wensch stemmen wij gaarne in.

NEDERLAND.

Uit goede bron wordt aan het *U. D.* gemeld, dat waarschijnlik ten gevolge van de ongunstige weergesteldheid Z. M. de koning in de laatste dagen weer meer hinder heeft van zijn chronisch lijden.

—Z. M. de koning zal den Duitschen keizer bij de aanstaande manoeuvres te Munster doen begroeten door generaal-adjudant Verspeyk, aan wien wordt toegevoegd de 1e luitenant der infanterie, graaf R. J. Schimmelpenninck, ordonans-officier van Z. M.

—Blijkens een telegram van den Gouv.-gen. van Ned. Indië van 21 Aug. ll., wordt de gouvernementskoffieoogst op Java voor dit jaar geraamd op 54 ,000 pikols.

BUITENLAND.

Italie.— De bommenwerper der Piazza Colonna te Rome is door de politie gevat. Door deze arrestatie is men op het spoor gekomen van een bende anarchisten, die zich noemt: de vereeniging voor den opstand.

Minder gelukkig (?) schijnt echter de Romeinsche politie te zijn met den ellendeling, die tijdens pater Agostino de Montefeltro's vastepreek een bom achter het altaar deed ontploffen, terwijl zij nog altijd vruchteloos schijnt te zoeken naar den brandstichter van de Augustinuskerk in de eeuwige stad.

—De congregatie der Propaganda heeft den geleerden Jezuïet, pater Cesare Decara, aangewezen om haar te vertegenwoordigen bij het congres der Orientalisten, dat van 1 tot 14 September te Stockholm zal gehouden worden. Ook zal pater Decara het congres aanbieden belangrijke uitgaven, die op de polyglottische drukkerij der Propaganda gedrukt zijn, alsmede de photographische afbeeldingen van de voornaamste ethnografische voorwerpen, die zich in het museum-Borgia der Propaganda bevinden, met name de antiquiteiten van Mexico en de kosbare verzameling uit Oceanië; onder de eersten behoort het befaamde wetboek der Azteken, dat op een

FEUILLETON.

FAMILIA DI UN NAVEGANTE.

(*Siguimentoe*).

El a bolbé sacá su cuchieuw i el a keda ta mirele loco di alegria. Porfin su cara a recobrá su trankilidad i suspirandoe é di poco poco, mientras el a kedá ta fregá su frenta:

— "Tal cordamentoe lo haci mi sinti boelá. Sanger? Pakiko? E homber ta inocente....Lo mi manchá mi jioenan coe berguenza eterna...... Ai, no ta sobrá mi otro cos di haci, sinó di bolbe bai lamá di no bolbé nunca más i di vaar, keda vaar te ora Dios lagá mi moeri na cualké parti aleeuw!"

Lagrima tabata coeri cuater cuater fó di su wowo: ma silenciosamente el a sofocá su propio sospecha.... el a bati su man duroe riba su pechoe i rabiá el a gritá:

— "Ma Jan Boots, pa amor di Dios, ta pasá ó ta loco bo ta birá? Acaso ariba palabra di un hende desconocido bo por keré bo Anna-Mie capaz di un semehante accion? Recordá bo su promesa, su amor, su lagrimanan...."

— "Com bai, Anneken duci!" e lora a gritá.

— "Sí, sí, Anneken duci," Jan Boots a repetí. "Awé mes lo mi miréle i lo mi yaméle k'e nomber ayi asina amoroso. Ya mi tá sinti com su corazon fiel i amante ta bati contra mi pechoe. I mi jioenan, mi bon jioenan, ta figurá mi koe nan ta sintá riba mi schochi i koe nan ta zoenchi i ta carinja mi net manera e ultimo anochi promé mi separá di nan!"

El a habri su brazanan i su fisionomia tabata brilja di dicha i di ternura. ....Ma un ratoe despues e briljo di alegria i di dulzura a desaparece, su frenta a plooi, un nubia di amargura i di tristeza a tapá su wowonan i lagandoe su cabez zak cologá, el a murmura toer spantá:

—"Tabata den Winkelstraat; esposa di un matroos; O mi Dios, si e spada ayi di dolor mester traspasá mi alma, pa haci kiko mas lo mi kié bibá?" Den tal meditacion dolorosa el a kedá, te koe algun momentoe despues gritoe di empleadonan di ferrocarril a avisá e viaheronan koe nan a yegá Antwerpen.

Jan Boots a cohé su kouwchi i el a boela fó. Jen di impaciencia i di ansia el tabata camná sin hací casoe di ningun hende k'el tabata topá i el a toema camina di stad.

Un ratoe despues el a pasá Ossenmarkt i el a yegá na Winkelstraat. El a drentá den un ganchi i el a bati na porta di un casitoe na man robes. Ningun respondi é no hayá: coe su schouder el a poesjá e porta duroe habri i el a drentá den e casitoe, camina el a yegá di bibá i na oenda, duranti hopi anja largoe, el a disfrutá, na compania di su esposa i di su jioenan, dianan asina incomparablemente dichoso i alegre.

Sustá, impresioná, coe su man riba su corazon koe tabata jaag, el a keda ta mira i ta observá, atentamente cada obhetoe den dje cas. Berdad ta koe na muraya el a mirá algun panja di jioe i un lensoe di garganta ta cologá: berdad ta koe delanti dje zamba tabatin un paar di zapatoe kibrá koe visiblemente tabata propiedad di su jioe Jan: ma nada, çompletamente nada por a traciona presencia di un otro esposo den dje cas.

Casi sin pensar el a dal un gritoe di alegria: el a poné e kouwchi riba mesa i loco di contentoe el a camná yegá te na muraya cerca e panjanan: temblandoe di emocion el a cohé nan voelá, mientras su boca, fiel intérpetre di su corazón a esclamá:

—"Nó, nó, danki, dankí ó Dios mio! toer ta mentira: ningun hende den e kas aki no a loebida mi. Mi esposa ta pober, ma el a keda fiel i constante na mi. Es aki ta un lyfi di Mieken. Ata ki un saya di Rozeken duci! E zapatoe kibrá ayi ta di mi Jan! Nan toer ta na bida, el Senjor a conservá nan pa mi!"

I el a keda ta zoenchi i ta brazá e panjanan, e zapatoe, te ora cansancio mes di tantoe gozo, di tanta dicha intima, a haci é zak sintá riba un stoel na silencio el a hizá su mannan na cieloe.

E no a fiká sintá largoe. El a lamanta riba bai den e otro kambritoe.

Ayi sin embargoe el a ricibi un golpi violente, terrible; el a boelá p'atras, su cabeinan a rijs riba su cabez i coe su bista fihá riba cama di su esposa,

gelooide berenhuid geschreven is en aan beide zijden de gewichtigste chronologische noten bevat.

Belgie.— Te Tubize, in België, zijn onlangs plotseling bij een 50tal arbeiders, werkende op dezelfde fabriek, vergiftigings-verschijnselen waargenomen, welke aan cholerine deden denken en veroorzaakt zijn door het gebruik van water uit een fabrieksput met bedorven drinkwater.

De fabriek, zijnde een katoenspinnerij, ligt aan den spoorweg Brussel—Maas, nabij Heunuyères en telt 800 werklieden. Een beekje, dat zich in de rivier stort, voorziet de put in de fabriek, waar het werkvolk zijn waterflesschen komt vullen. Toen het bleek dat de zieke arbeiders zeer uiteen woonden en verschillend soort van voedsel gebruikt hadden, deed de behandelende geneesheer Dr. Vandalen het water uit den fabrieksput te Brussel onderzoeken en bleek dit van slechte hoedanigheid te zijn en als oorzaak van de epidemie te moeten worden beschouwd.

— Een vreeselijk tooneel heeft in het gesticht van Lovendegem te Gent plaats gehad: Een persoon in dit klooster heeft in een aanval van zinneloosheid met een scheermes meer dan 25 personen gekwetst. In dit gesticht der liefdezusters van Lovendeghem worden ongeneeslijken en verscheidene weezen verpleegd.

Onder de eersten bevond zich zekere August Lambrecht, die aan vallende ziekte onderhevig was. Hij bewoonde eene kamer der benedenverdieping en was gewoon zich zelf te scheren. Vrijdagnacht stond de ongelukkige eensklaps uit zijn bed op, nam zijn scheermes en van het eene bed naar het andere loopende, bracht hij aan elken zieke eene snee toe in de keel. Van daar spoedde hij zich naar eene andere zaal der eerste verdieping en begon daar hetzelfde spel. Zinneloos van schrik, stonden al de zieken op en vluchten huilend en bloedend door het gebouw.

De zuster die den nachtdienst had, werd door hem alsook de eerw. overste, die op het hulpgeschreeuw kwam toegesneld, zwaar gewond. De ongelukkige was scheepstimmerman te Gent, en door het bestuur der godshuizen in het gesticht van Lovendeghem geplaatst. De man, aan vallende ziekte onderhevig, had een zachtaardig karakter. Nooit had hij iemand kwaad gedaan en nooit ook had men moeite met hem. Niemand had over hem te klagen. Tot hiertoe heeft men nog niet kunnen nagaan waaruit die plotselinge zinneloosheid ontstaan is.

Duitschland.—Keizer Wilhelm en zijn gemalin zijn uit Metz vertrokken. Langs den weg naar het station stonden de vereenigingen met vaandels en muziekkorpsen geschaard. De stad was prachtig verlicht, en de keizer en keizerin werden wederom overal, met geestdrift begroet. Aan het station nam de keizer afscheid van den groot-hertog van Baden en van prins Hohenlohe, stadhouder van Elzas-Lotharingen, die naar Straatsburg terugkeerden.

Als een belooning voor al hun huldebetoon hadden de bewoners van Metz zich voorgesteld, ontslagen te zullen worden van de lastige paspoortbepalingen, die gelijk men weet het vrije verkeer over de Fransche grenzen zoo geweldig bemoeielijken. De vrouwen der handelaars hadden reeds een verzoekschrift hiertoe opgesteld, dat zij van plan waren den keizer bij zijn bezoek aan de stad over te reiken. Maar de burgermeester heeft namens keizer en keizerin de dames moeten verwittigen, dat haar deputatie niet zou ontvangen worden. De keizer is er de man niet naar om zich door dames te laten inpalmen.

Aan de bewoners van Straatsburg heeft de keizer door bemiddeling van den burgemeester der stad doen weten, dat hij hun ook uit naam der keizerin dank zegt voor hun geestdriftige ontvangst. Inzonderheid betuigt hij zijn erkentelijkheid voor het feest, door de verschillende vereenigingen op touw gezet. Verder heeft de keizer den armen der stad een som van 1500 gulden geschonken.

Daarop kwam het keizerlijk paar te Munster aan, waar zij bij prachtig weer en onder klokgelui hun intocht deden; ook hier bereidde de menigte hun een schitterende ontvangst. De eerste burgemeester, met name Windthorst, begroette hen onder een zegeboog; de straten, die het keizerlijk paar moest doortrekken om zich naar het slot te begeven, waren prachtig versierd.

—Uit Freiburg wordt aan de *Agence Havas* het volgende merkwaardige schrijven gericht:

Een zeker aantal bladen vorderen als het ware van de regeering te zeggen hoe het staat met de quaestie der katholieke hoogeschool van Freiburg. De *Freiheit*, het orgaan der regeering, antwoordt dat er op het oogenblik geen aanleiding bestaat om eenige opheldering te geven omtrent deze zaak, die haar geregelden loop volgt.

Ik zal intusschen trachten minder terughoudend te zijn dan het regeeringsblad. De zaak gaat inderdaad goed vooruit; tegen het einde van September zal de groote kantonnale raad van Freiburg bijeengeroepen worden ten einde het besluit te nemen tot oprichting der universiteit.

Intusschen worden nu reeds het onderwijzend personeel en de leeraren aangeworven. Er zullen niet minder dan dertig leerstoelen zijn voor de letteren der oude en nieuwe volken; de cursussen zullen gegeven worden in de taal van het land, waarmee men zich bezig houdt: zoo zal een Spanjaard in de Spaansche taal en letterkunde onderwijs geven. Men rekent hierdoor op de deelneming van leerlingen van alle nationaliteit. Twee faculteiten zullen reeds in de maand November geopend worden.

Tot zoover de correspondent. Het besluit tot oprichting eener katholieke hoogeschool te Freiburg, het vorig jaar op de groote katholieken vergadering aldaar genomen, is dus geen doode letter gebleven. Dat getuigt op nieuw welke groote dingen dergelijke bijeenkomsten kunnen tot stand brengen.

—De algemeene Duitsche katholieken-vergadering van dit jaar is gehouden te Bochum.

Engeland.— Berichten loopende tot het laatst van Aug. hangen van de werkstakingen te Londen het volgende treurige tooneel op.

De groote werkstaking in het oosten van Londen heeft zich nog uitgebreid, en het aantal der werkstakers is vergroot omdat behalve de dokwerkers allerhande bedrijven er ook aan deel nemen. Inderdaad blijkt de werkstaking, die aanvankelijk alleen tegen de dokmaatschappijen gericht scheen, een algemeene anti-kapitalistische arbeidersbeweging te zijn.

De dokken worden feitelijk belegerd door de werkstakers, die de daarin werkzaam gebleven arbeiders schijnen te willen uithongeren, waartoe zij den aanvoer van leeftocht trachten af te snijden. De politie vond Zaterdag de muren van het dok beplakt met dreigende plakkaten, waarin aan de dokwerkers, die aan het werk gebleven zijn, gelast wordt onmiddellijk met werken op te houden, daar zij anders onaangename gevolgen zullen ondervinden. De besturen van het dok klagen over andere intimidatie-pogingen door de werkstakers. Deze laatsten benoemden een werkstakingscomité, terwijl Zondag een monstermeeting in Hydepark heeft plaats gehad.

Niet minder dan 150.000 personen kwamen daar bijeen, na eerst met banieren en muziek een optocht gehouden te hebben. Daar werd ook het denkbeeld geopperd een werkstaking te organiseeren onder de arbeiders der gasfabrieken, ten einde geheel Londen in een Egyptische duisternis te dompelen; doch dit plan werd door alle invloedrijke woordvoerders afgekeurd. Ook op andere punten der stad werden dergelijke ontzaglijke vergaderingen gehouden.

Het comité der dokbesturen, alsmede de vertegenwoordigers der groote stoombootmaatschappijen hebben besloten voortdurend zitting te houden tot de werkstaking geeindig is. Verscheidene andere stoombootmaatschappijen kondigen aan, dat zij den dienst geheel staken. Daartoe behooren ook een paar reederijen, varende op Amsterdam en Rotterdam. Andere stoombootmaatschappijen, zooals de *Peninsular Oriental* laten de aankomende stoomers te Southampton, deels ook buitenslands, lossen. Geen enkele op Nederland varende boot kan de Theems meer verlaten. De manschap der Hollandsche booten vraagt thans geldelijken steun bij het Koning-Willemsfonds en het Hollandsch Kerkbestuur.

Onder de waren, die wegens de werkstaking niet afgeleverd kunnen worden, nemen de granen eene belangrijke plaats in. Dientengevolge is Maandag de graanbeurs gesloten moeten worden. Ook heerscht er algemeen gebrek aan haver, waardoor de paarden natuurlijk het meest lijden.

— Het getal der werkstakers wordt op honderddertig duizend geraamd. Verscheidene bedrijven, die er nog buiten gebleven waren, zijn thans meegesleept; onder deze is de steenkoolhandel de voornaamste, en dit wordt daardoor nog verergerd, dat vele kolenladingen op de Theems onaangeroerd blijven liggen. De kolenprijzen stegen dientengevolge enorm.

Ook de vleeschprijzen zijn stijgende; groote hoeveelheden bevoren vleesch liggen ongelost op de rivier en zullen spoedig moeten bederven, tenzij zij terstond uitgeladen worden. De eigenaars trachten dit te doen, maar de werkstakers beletten het. Zij hebben eenige geladen vleeschwagens omvergeworpen, en den inhoud vernield.

De arbeiders in de gasfabrieken nemen thans ook aan de werkstaking deel, terwijl de werklieden in olie-en loodwitfabrieken eveneens neiging tot het staken van den arbeid vertoonen. De geheele handel wordt meer en meer verlamd, en de toestand wordt steeds onhoudbaarder. De voornaamste reeders en stoomvaart-maatschappijen hebben het voornemen hunne zaken tijdelijk naar Plymouth te verleggen.

— Alle markten staan stil ten gevolge van de werkstakingen.

Alle cavallerie en artillerie is in de kazernes geconsigneerd.

—De stokers van de South Metropolitan gasfabriek, een der grootste gasfabrieken van Londen, hebben nu ook het werk gestaakt.

Frankrijk.—Onder algemeene ontroering hebben Woensdagmorgen te Lourdes verscheidene wonderbare genezingen plaats gehad. De genezenen werden met geestdrift en gejuich begroet. De ziekendragers moesten alle kracht aanwenden, opdat de van aandoening schreiende menigte hen niet verstikte.

Een jong meisje uit Alençon, dat sedert haar tweede jaar volgens geneeskundige attesten blind was, ondervond, bij den doortocht van het H. Sacrament neergeknield, eerst eene stekende pijn in de oogen en eene schittering, en kreeg daarop eensklaps het volkomen gezichtsvermogen terug.

Een 45-jarig werkman uit de omstreken van Chartres, die voor twee jaren onder eene spoorwegverzakking werd bedolven, na dien tijd lam was, en wiens kwaal in verscheidene Parijsche hospitalen werd behandeld en ongeneeslijk verklaard, heeft oogenblikkelijk het volslagen gebruik zijner ledematen en eene uitstekende gezondheid herwonnen.

Des avonds had een reusachtige fakkeloptocht plaats.

é di coe un boz tremenda:

—"Su cama? Su chimis?...... i, i ayi cerca un *Zuidwester*, sombré di un homber? Ai, el a loebidá mi, el a tracioná mi! Mi no ta nada mas pa éle!"

Ma un cordamentoe nobo a pasá na su sinti: el a cohé e *Zuidwester*, el a pas é na su cabez, rabiá el a dal é abao i desesperá el a gritá:

—"Maldicion! no ta sombré di mi jioe Jan; e cabez ta mas grandi koe di mi! Kiko mi mester haci?

Mi cuchieuw? Nó, nó, laga mi bai aki fó. Si mi miréle, si é i su esposo parcé bao di mi bista lo mi cometé dos desgracia!........ i mi pober jioenan inocente, ai, e pobercitoenan!"

Na mes tem el a tendé un boroto i el a hizá cara mira riba.

—"Ta un hende ta bini; podiser t'éle," el di poco poco, "larga mi bai lihé aki fó."

Ma di golpi porta a dal habri. Un muhé chikitoe bieeuw a drentá i admirá el a keda ta mirá e homber desconocido.

—"Ta ken bo tá?" e matroos a gritéle. "Kiko b'a bin buscá ki?"

—"Mi jamá Trientje Spas i mi ta biba aki riba," e muhé a respondéle.

—"Anto bo conocé mi esposa?"

—"Bo esposa? Cieloe Santoe! Bo ta Jan Boots anto? Si mi conocé Anna-Mie? Pa bo sa, mi ta di su mihó amiga."

—"El a bolbe casá, no ta sina?"

Trientje a sacudi cabez bisa nó.

—"Nó?" e matroos di i unbé su rabia a coeminsá calmá, su wowonan a brijá di contentoe i un sonrisa duci i suave a trocá e fisionomía koe un djies asina tabata asina feroz i casi salvahe na un semblante tierno, simpático: pero desgraciadamente su bista a caí di golpi riba e *Zuidwester* koe no ta ni cincoe minuut pasá, el a caba di dal abao. Na presencia dje sombre fatal, duda, sospecha, desconfianza a bolbé apoderá nan di su corazon i di su alma, i nan tabata cantá na su orea koe probablemente e muhé bieeuw ayi ta mama dje otro esposo di su Anna-Mie. Furioso i coe candela ta boela fó di su wowonan, el a zapateá riba e *zuidwester* gritandoe:

—"Pakiko bo ta ganja? Atá yi testimonio k' el a loebidá mi! E malditoe sombré ayi ta bisa........

Ma Trientje no a lagá e caba di papiá i recogiendoe e *zuidwester* é di coe Jan Boots coe un tono di enoho i di mal contentoe.

—"E *zuidwester* ayi? Ta Jan Boots a loebidéle atrás dia k' el a bai i como un recuerdo Anna-Mie a cologéle banda dje crucificado........"

—"Com, com bo di?" e matroos a suspirá i temblandoe el a dal un dos stap atras i keda ta hari manera un hende loco.

—"I mirá, Jan Boots, mirá 'ki na rand djé sombré e plekki completamente gastá. T'ayi koe toer anochi despues di un oracion fervorosa pa bo descanso, koe bo esposa i cada un di bo jioenan tin costumbre di depositá un zoenchi amoroso, te koe nan lipnan a kibra e sombré..."

E matroos a dal un grito di alegria, el a boelá cohé e muhé bieeuw brazá, zoenchi i palabranan casi incomprensible di gratitud i di dicha tabata dramá fó di su boca.

A la fin el a larga e muhé los: e emocion violenta tabata parcé superior na su forza. Bamboleando el a camná yega cerca un stoel i el a lagá su curpa caí sinta riba djéle.

—"O, mi amigoe," Trientje di, "ki inhustoe bo ta di sospechá koe bo esposa tan noble por a loebidá bo i k'el por a doena bo Jioenan un otro tata na bo lugá! Ta berdad koe su aflicción, su amargura, su padecimientonan tabata grandi, comparablemente grandi: pobreza, miseria, hamber espantoso i cruel, nan toer a traha nan trono den su humilde habitación: ma é fiel, constante na bo memoria, adorando bo jioenan, el a arma é mes coe valor i el a inspirá é mes animo, forza contra vicisitudnan di bida. Lo bo mirá com el a instruí, educá bo jioenan. Ayera ainda Jan, pa amor p' éle kier a bai vaar i pakiko?.... p'é ganá placa p'a pagá luna di cas."

Jan Boots a lamtá boelá para.

—"Pagá luna di cas? Anna-Mie ta pober?" el di. "Sí, sí, mi tampoco no ta ricoe: nos tin di trahá: ma mi tin algun placa i mi bon Anneken lo poné su pakoes chikitoe! Oenda mi esposa di mi corazon ta? Mi kié miréle unbé!"

—"El a sali bai rondiá coe cocolisji i garnachi aki: i Micken i Rozeken a bai coe néle."

—"Ta ki banda nan abai? Bisá mi, mi ta rogá bo: mi kié coeri bai contréle, pasobra mi ta moeri di impaciencia."

—"Mi amigoe, ta imposible pa mi bisa bo ta ki banda el a cohé. Mas ó menos mi sá na oenda é sa bai ron-

—De bliksem is in den Eiffeltoren geslagen, onder het veroorzaken van een hevigen schok.

De chef bij de electrische verlichting op het bovenste plat zegt, gesmolten metaal te hebben zien vallen waarschijnlijk afkomstig van den afleider, waarin de bliksem sloeg. Een opzichter die zich iets hooger bevond, aan den opgang der trap, die naar den vlaggestok leidt, werd eenige oogeblikken in een ondoorschijnende witte wolk gehuld, die het licht van den toren, dat naar de andere zijde scheen, zoo sterk weerkaatste, dat hij op de plaats waar hij stond en waar het te voren geheel donker was, lezen kon.

—Het is gebleken dat Dinah-Salifu, die te Parijs behandeld is als een machtig negervorst, niets meer is dan een Afrikaansch gelukzoeker, de hoofdman van een klein dorp aan den Senegal. Majoor Noirot, die hem kende en door hem beleedigd werd, heeft hem een ferm pak slaag gegeven en daarna zijn doopceel gelicht.

Ook de sjah van Perzië was er ingeloopen. Deze verzocht hem in zijn hotel en vroeg hem naar eenige bijzonderheden van zijn koninkrijk. Het was volgens Dinah-Salifu drie maal zoo groot als Frankrijk en bezat reeds een kleine Marine en een aantal regimenten geregelde troepen. De sjah schonk hem een eeresabel, die de burgemeester van het negerdorp gretig aannam; want juist om goede zaken te maken in het lichtgeloovige Parijs was hij gekomen.

—Een rechter van instructie te Parijs wijst er op dat het aantal jeugdige misdadigers in de laatste tiental jaren verviervoudigd, nl. van 5 tot 20 duizend gestegen is. En niet slechts is hun getal op schrikbarende wijze toegenomen, ook hun optreden is op treurige wijze tot een laag peil gezonken. De jeugdige misdadigers pralen voor het gerecht met hun misdaden als heldenfeiten. Ieder rechter te Parijs weet, dat de hoofdoorzaak van deze droevige feiten in den toestand van het onderwijs moet gezocht worden. Op de openbare school te Parijs weet men van geen God of Heiland meer, men heeft er zelfs Zijn naam verbannen. Geen wonder dat er zulke vruchten volgen.

V. S. v. N. Amerika.—Amerika wordt na den inval der koelis, bedreigd met een stroom landverhuizers van een ras, dat zich onder de blanke, zwarte en gele rassen der Nieuwe Wereld wil mengen.

Met een Fransche boot kwamen er onlangs te New-York twintig Arabieren aan, wien voorloopig de ontscheping geweigerd werd, in afwachting van nadere beslissing.

Vermoedelijk zal ze hun niet worden toegestaan, wijl verzekerd werd, dat de komst dezer Arabieren een proefneming is, en zeventig duizend hunner reisgenooten gereedstaan, zich eveneens naar Amerika te begeven, zoo de eerste twintig worden toegelaten.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris.—Set. 20. Freycinet, ministro di guerra, a inspecciona cantonnan militar di Satory i nan a recibiéle coe entusiasmo. Curpa N° 6 di ehercito a doena un comementoe p' éle.

Cartanan di Antwerpen ta bisa koe Carvillain, director dje fabrica di cartucho k'a boelá, ta poné na libertad: ta demoestrá koe medida tabata toemá pa evitá e boelamentoe.

Frankfort.—Courant *Frankfort Zeitung* ta confirmá e noticia koe princesa Margarita i prins Christian lo casá pronto.

Londen.—Den su discurso hací na Huddersbield, Chamberlain ta apoyá e proyecto di Salisbury pa formá un partido nobo liberal pa introducí un politica di reforma interior den Gran-Bretania i Irlanda.

Segun nobo di Japan inundacionnan a causá mas di 10 000 morto den luna di Augustus pasá.

Paris.—Set. 21. Na pasamentoe di revista di troepanan na Satory, Freycinet a felicitá nan pa nan bon presencia i pa nan uniformidad.

Madrid.—E barcoe di heroe *Pelayo* a sali di Cadiz pa bai Tanger huntoe coe vloot i 1000 homber afin di apoyá exigencia di Consul Spanjo, koe ta ponementoe na libertad di un Spanjó koe Moronan a cohé.

Roma.—Courant *Osservatore Romano* ta declara koe relacionnan entre Papa i gobierno (?) ta amistosa.

New-York.—Di Quebec nan ta anuncia koe tabatin un derrumbamientoe (basjamentoe) den stad k'a causá 50 morto.

Londen.—Den un discurso hací na Hull, Sir-Mc: Hikshead a pidi di establece un reserva di marina componé di heudenan bibá riba seroenan.

Paris.—Set. 22. Na eleccion dj' awé ta parcé koe partido moderá lo tin mayoria: partido di monarquia a votá huntoe coe republicanonan: orleanistanan a votá pa Boulangistanan: legitimistanan també tin nan candidatonan.

President Carnot a recibi Conde Varoly i e pintor húngaro Munckazy.

Obispo di Autun a publicá un manifiesto declarandoe koe clero frances tin derechoe di mesclá den politica interior.

Berlin.—Directornan di ferrocarrilnan aleman ta pidi Bismarck di kita paspoort di viaheroenan. Emperador Wilhelm lo bai bisitá rei Humberto na Monza.

Nan ta papia koe lihé lo tin casamentoe den Conde Herbert de Bismarck coe un jioe muhé di un lord ingles.

Madrid.—Courant di Ministerio ta bisa koe situacion na Maruecco ta menos alarmante di lo ke nan ta bisa, ma koe cos ta bira peó cada dia. Courantnan i opinion general ta pidi satisfaccion unbé.

Paris.—Set. 23. Resultado di eleccionnan di dia domingoe na 392 distrito ta conocí: 158 republicano, 89 monárquico i na 145 nan lo bolbe balotá.

Na Montmatre nan tin di balotá di nobo den Boulanger i otro.

Corresponsal di *Daily News* na Paris ta bisa coe Boulanger ta cai i koe su partido lo sali derrotá na segundo ballotage.

Corresponsal di *Times* dici coe eleccionnan lo ta un victoria pa República i corresponsal di *Standard* ta keré koe gobiernoe lo sali vencé di dos ballotagenan despues di un lucha animá.

Londen.—E barcoe ingles *Lyli* a kibrá riba costanan di Labrador.

Marques di Londonderry a manifestá den su discurso na Stoktown koe ainda tin mester di binti anja di medida coercitiva (koe ta frena, oprimí) pa pacificá Irlanda.

Cosecha di binja na Francia ta priminti di ta di mihó dje siglo akí.

New-York.—Un incendio a destruí barrio (wijk) di obreronan di Kensington na isla Prins Eduard.

Copenhague.—Familia real di Grecia a bai Atenas ayera.

Madrid.—Sultan di Marueco a yegá Tanger. Gobierno spanjo ta exihí pa nan poné e spanjonan koe ta arrestá, unbé na libertad.

Paris.—Set. 25. Resultado di eleccionnan di dia domingoe na e 560 distritonan: 224 Republicano, 159 Conservador i na 177 nan mester bolbe balotá.

Boulangistanan ta pretendé koe Boulanger ta elihi na Montmatre. Comisión di revisión di votonan lo decidi. Den di republicanonan elihi ta figura Fallieres, Ribot, Jules Roche, Granet, Develle Deschanel, Baule, Savrien i Reinach den dje nan di opisición Cassaguac, Lolou, Fould, Hauseman, Godelle, conde Languinais, Mackan, Doudeauville, Montgolfier i Freppel.

Londen.—E gran novelista ingles Wilkie Collins a moeri.

Madrid.—Sultan a yegá Tanger coe 2000 homber di cabayería i 22 cajon. E ta priminti di doená Spanja satisfacción.

Encargado di negocionan di Spanja tabatin un entrevista coe gran-vizir, k'a manifestá koe Gobiernoe di Sultán lo doena toer garantía na Spanjónan, ma é ta sigurá na mes tem k'e barcoe, koe Moronan di *Rifu* a cohé, tabatin contrabanda di guerra abordo.

México.—E dificultadnan entre México i Guatemala ta hinteramente arreglá coe excusanan koe Gobiernoe di Guatemala a haci.

Paris.—Ferry no a sali elehi na Vosges. Reunion majan di Conseho di Ministro. Cámara nobo lo reuni na November. Nan ta sigurá koe eleccionnan di Boulanger i di Dillon lo ta declará nulo.

Courant republicanonan ta di gloria coe resultado di eleccionnan: sin embargo nan ta deplorá koe Jules Ferry no a sali elihí.

L' Estafette, órgano di Jules Ferry ta spera koe un ó otro dje oportunistanan elihí lo halá fó pa cedé lugá n' e gefe di partido.

Boulanger ta declara koe p' awor el a perde speranza ma k' é tin confianza den porvenir: é ta di opinion koe lo tin ainda mas grandi desunion bao dje mayoria nobo republicano koe bao dje di promé, i koe ora Francia causá di nan, l' é yamele na poder.

Londen.—Otro atentado contra bida di Czar. Un bom a rebentá riba camina di ferrocarril na momentoe koe wagonnan imperial tabata pasando. Un hombre só a moeri.

Madrid.—Sultan a manda poné e marinonan Spanjó koe tabata arrestá na libertad i el ta dispuesto pa satisface toer exigencia husta di Spanja.

Noticianan di Tanger ta contradecí e particularidadnan di cohementoe dje barcoe Spanjó pa Moronan, 1500 Cabyl armá coe carabina, i 300 na cabai a apoderá nan dje barcoe *Teresa*. Sultan a ordená arresto dje nan k'a haci nan culpable dje accion ayi. E boto canjonero Spanjó *Cocodrilo* coe soldá moro a bordo, a bai na asilo dje Cabylnan pa' bai libertá é prisioneroenan. E canjonero tabata ricibi coe bala di scopet: riba esai el a manda nan algun bala di cajon bai destruí toer cas dje Arabiernan, caba el a bolbé Allocena.

Padernan turco ta instigá pueblo continuamente contra Cristiannan, i ta di temé otro desorden.

Paris.—Set. 26. General Faidherbe, Gran Canciller di Legion di honor, ta droemi pa moeri.

Courant *Le Temps* ta declará den

---

diá, ma...... Miho ta koe bo keda 'ki sintá, pasobra ansiá manera bo t' ayi, bo ta capaz di camná bati coe n'éle sin conocéle. Lagá mi bai buskéle. Lo mi participéle bo bon yegada i lo mi coeri bai bisa Jan també na winkel camina el ta sinja Zeilemaker."

—"Nó, mi no por sperá asina tantoe: mi mes kier bai."

—"Mi no ta consehá bo di bai bo mes: sea mas huicioso, mi amigoe," Trientje a contestéle seriamente. "Si bo presentá bo di golpi delanti di bo esposa, sigur tá koe l'é spantá cai na caya di mirá bo i e alegria violenta lo tin mal consecuencia. E ta bao di suposicion koe bo no ta existi mas, e pobercitoe! Laga mi bai buskéle: mi lo sá modi di preparéle, mi lo sá di ki manera lo mi participele bo feliz binimentoe. Bo no ta haya k'asina ta mas prudente?"

—"Bo tin razon: bo tin un corazon di angel", e matroos a respondéle. "Bai, coeri lihé: boelá, boelá bai buskéle."

Trientje a sali unbé na galopi.

Jan Boots a keda un ratoe coe su miradanan dirihí na cieloe den profunda meditacion dje dicha infinita, koe el Senjor a reservéle despues di tantoe anja di sufrimentoe i di dolor; ma un djies asina su bista a birá ta examiná toer cos den e kambritoe i el a mirá den un hoeki un pobchi sin ningun fasoen di Rozeken.

El a boetá man cohéle, bisando:

—"Pobercitoe mi jioenan, mirá coe kiko nan ta hungá. Cuantoe bé nan no a sufri hamber! Mi cieloe bon, a mi koe despues di ocho anja di un separacion dolorosa, di un ausencia involuntaria, mi no a trecé ningun otro regalo pa nan sinó un lora.

Ma ainda tin tempoe: den dos tres minuut mi ta bolbé!"

Dj'ayi e matroos a poné e kouwchi den e kambritoe, tras di e gordijn i el a sali bai caya.

Apenas el a caba di sali, koe Anna-Mie ta drentá cas coe su kruiwagen. Zwak k'é no por pará ni riba su pia, el a lastrá e kruiwagen hiba den un hoeki i el a cai sintá banda di mesa, fatigá i morto di cansancio; sí, na principio el no tabata haci ni di mas mínimo casoe di palabranan di su dos jioenan mohé, koe tabata buscá toer modi di animéle, di consoléle coe nan carinjonan filial.

Den dj'esai Anna-Mie a sacudi su cabez coe un expresion di profundo desánimo: ma despues di algun instante koe lágrima di su wowo a aligerá su dolor un poco, el a esclamá tristemente:

—"Ai, mi jioenan duci, nos ta bien desgraciado! Mira com hinter mainta m'a camná rondia coe mi kruiwagen caya riba caya bao. Ta casi merdia i ainda mi no a bendé ni mitar dje cocolisjinan. Ai! mi no sá mas. Nan toer lo danjá i na lugá di ganá algo.... No, jioenan, lagá mi sosegá un ratoe: boso toer ta bon jioe, ma lagá mi un poco ketoe."

E dos muchanan muhé a lamantá fó di djéle coe nan banki i nan a respeta tristeza di nan mama k'a zak tené su cabez cargá di cordamentoe agobiante.

—"Com bai, Anneken duci!" e lora a gritá tras di gordijn di cama.

—"Atrobé e boz di mi corazon!" Anna-Mie a suspirá coe un glimlach amargo riba su lipnan, "Ylementoe enganjoso di mi sintirnan debilitá!...."

—"Mamá, un hende a yamá bo," Mieken dici.

—"Sí, ayá fó na porta, mi ta keré", Rozeken a respondé.

—"Kiko? Com? Boso també a tendé e boz?" e biuda a gritá i el a lamantá boelá toer sustá. "Jioenan, jioenan, no ta posible! E stem ayi? Ta stem di boso tata. Na porta bo di?

I companjá di su jioenan, nan a haci manera nan tabata bai sali; ma promé koe nan a yegá na porta, nan a bolbé tendé tras di nan lomba:

—"Com bai Anneken duci!"

Nan a drai atras i admirá nan a keda ta mirá toer camina, te ora e palabranan: "Atá bo Jan," a resoná den nan orea.

—"Mamá, mamá, ta riba cama!" e muchanan muhé a gritá, ma temblandoe nan a keda ta halá tras.

—"O, mi Senjor i mi Dios", Anna-Mie di, hizandoe su mannan na cieloe, "ta loco nos ta?"

El a doena dos stap pa bai n'e cama: ma é no a tribi sigi i el a keda para.

E tabata bleek i toer su curpa tabata temblá. Ma porfin el a toemá animo, el a camná yegá cerca, el a habri e gordijn i el a hizá e panja koe tabata tapá e obhetoe desconocido.

(*Fin ta sigui.*)

un artikel principal koe Gobiernoe a resolvé k'é candidatonan derrotá por presentá nan mes como candidato den otro circonscripción. Carnot a recibí e general di Chili, "Banquedano," conquistador di Perú.

Cartanan di Roma ta anunciá k'e fiesta di 20 di Sept: tabata celebrá coe pompa extraordinaria. Rei a scirbi Burgomaestro di Roma un carta i den djéle el ta bisélé koe el ta contá riba toer patriota pa sostené union nacional. Na conclusion e carta ta felicita Crispi i toer e otro hombernan politico k'a formá union italiana.

Londen.— Courant *Standard*, órgano di partido di Tory, ta bisa koe nombramientoe di Archiduque Nicolas como Coronel honorario di un regimento aleman no ta sino un acto di cortesía sin ningun mira politica.

Ayera Sultan di Marueco a bisitá e boto torpedo ingles.

Terbess.— Tin nobo ta circulá koe Salisbury a manda un carta pa Sultan pa suplikéle di doena Spanja satisfaccion.

Madrid.— E crucero *Navarra* a sali fó di Tanger pa Alhuc; é tin abordo un apoderado especial di Sultan pa exihí libertad di tripulacion di *Teresa*.

Roma.— Papa a resolvé di encargá un eclesiastico frances k'e nunciatura nobo di Pekin, afin di doena Francia un prueba di su amistad. Nan ta bisa koe ta Papa a haci koe Spanja no a drentá den *triple alliance*.

Un tempestad pisá a pasá dia 25 na Napoles: un gran parti di stad a keda yená coe awa.

Rei Humberto a manda un corona di brons pa nan poné riba graf di Garibaldi.

Viena.— Atrobé tin nobo koe lihé Tisza, gefe di gabinette di Hungría, lo toemá su demisión i koe Conde Orkzy lo ta su sucesor.

Rio. Janeiro.— Gobiernoe di Brazil ta buscá toer medio propio pa strobá Estados-Unidos den su proyecto di aduana na Sur-América. Nan ta bisa koe Republica Argentina ta apoyá Brazil.

Madrid.— Captán di *Terresa*, k'a sali heridá den e bringamentoe k'e Cabylnan, a moeri pa falta di bon cuido.

Sultan a lagá publicá un decreto na Tanger bisando koe pena di morto lo ta aplicá na ken koe maltratá un cristian.

BEKENDMAKING.

Fonds ter aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden.

De alhier bestaande districts-commissie van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden heeft de verslagen van het verhandelde, in de jaren 1886, /87 en /88, op de algemeene vergadering van het Bestuur en Afgevaardigden van het fonds, voor zoover de ontvangene exemplaren strekken, alhier doen ronddeelen.

Uit die verslagen blijkt, dat het fonds bij uitgebreiden werkkring voortdurend veel goed doet en veel bijdraagt tot leniging der rampen, welke de onontbeerlijke krijgsdienst medebrengt; niet alleen door hulp en bijstand te verleenen aan verminkte en andere voor den dienst onbekwaam geworden militairen, die slechts een sober gagement genieten, maar ook door geldelijken onderstand te verschaffen aan weduwen en weezen van gesneuvelde militairen.

Het bestaan van het fonds is eene behoefte geworden voor de Nederlandsche natie, en de Commissie alhier vertrouwt, dat de ingezetenen van Curaçao ook dit jaar niet zullen nalaten naar vermogen bij te dragen tot ondersteuning van die nuttige nationale instelling.

Aanstaande week zal de Commissie aanvangen met het doen van eene collecte daarvoor.

Willemstad (Curaçao) 17 Sept. 1889.

De Commissie voornoemd,
Namens haar,
De Voorzitter,
FERGUSON.
De Secretaris,
H. R. GERLEIN.

PORTEN VAN

	Brieven, p. 15 gr.	Briefkaarten, enk.	en dub.	Drukwerken enz. per 50 gr.	
Per *mail* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden* (*St. Martin, St. Eustatius en Saba.*)	ƒ0,15.	ƒ0,075	ƒ0,15	ƒ0,03	(met toepassing van een minimum van 15 cent, wat de documenten en van 5 ct. wat de monsters betreft.)
Per *zeepost* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden* (*St. Martin, St. Eustatius en Saba.*)	ƒ0,10	ƒ0,05	ƒ0,10	ƒ0,02	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 10 ct. en wat de monsters aangaat v. 5 ct.).
Verzending naar *Venezuela, Columbia* en eenige bij P. B. 1889 N°. 19 opgenoemde *Antillen*.	ƒ0,125	ƒ0,05	ƒ0,10	ƒ0,025	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 12½ ct. en wat de monsters aangaat v. 5 ct.)
Verzending naar alle overige landen der Postvereeniging	ƒ0,25	ƒ0,075	ƒ0,15	ƒ0,05	(met toepassing van een minimum van 15 ct. wat de documenten een van 7½ ct. wat de monsters aangaat.)

Voor de enkele landen, die *niet* tot de algemeene postvereeniging behooren, zijn toepaselijk de porten, die bij Kon. besluit van 17 Januari 1879 N° 31 (P. B. N° 4) zijn vastgesteld.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.